

V I Lenin

Upprop till partiet

Av de delegater på partiets föreningskongress, vilka tillhört "bolsjevikernas" tidigare fraktion

Kamrater!

RSDAP:s föreningskongress ligger bakom oss. Det existerar inte längre någon sprängning. Inte nog med att "bolsjevikernas" och "mensjevikernas" tidigare fraktioner organisatoriskt fullständigt sammansmält, det har också uppnåtts förening mellan RSDAP och den polska socialdemokratin, en överenskommelse om förening med den lettiska socialdemokratin har undertecknats och ett föregripande beslut om förening med den judiska socialdemokratin, d. v. s. med "Bund" har fattats. Den politiska betydelsen av dessa fakta skulle under alla omständigheter vara mycket stor, och den blir faktiskt gigantisk med hänsyn till det historiska ögonblick vi nu upplever.

Hela den stora ryska revolutionens öde kommer av allt att döma att avgöras i den närmaste framtiden. Proletariatet, som leder de breda massorna av fattigfolket i stad och på land, går i spetsen för revolutionen från dess första ögonblick och ända till i dag. Med hänsyn till de förestående ödesdigra, avgörande händelserna i folkkampen är det framför allt viktigt att uppnå praktisk enhet inom hela Rysslands klassmedvetna proletariat, bland alla dess nationaliteter. Under en sådan revolutionär epok som den vi genomlever, underkastas varje teoretiskt fel och taktisk avvikelse från partiets sida den skoningslösaste kritik av livet självt, som med oanad hastighet upplyser och uppfostrar arbetarklassen. I en sådan tid är det varje socialdemokrats plikt att sträva till att idékampen inom partiet i teorins och taktikens frågor i största möjliga mån föres öppet, brett och fritt, utan att dock på något sätt störa eller försvåra enheten i det revolutionära proletariatets revolutionära aktioner.

Den stora ryska revolutionen står inför en vändpunkt. Den kamp, som alla klasser i det borgerliga Ryssland för mot självhärskardömet, har resulterat i en författning på papperet. En del av bourgeoisin har fullständigt gett sig tillfreds härmed och vänt revolutionen ryggen. En annan del, som önskar gå vidare, bedrar sig själv med förhoppningar om en "konstitutionell" väg för kampen och är beredd att i en valseger av kadeternas vankelmodiga och hycklande borgerliga parti se en allvarlig seger för folkfriheten.

Den breda bondemassan, som självuppoffrande kämpar mot det gamla, feodala Ryssland, mot ämbetsmännens allmakt och godsägarnas förtryck, står kvar på revolutionens sida, men denna massa är ännu inte på långt när målmedveten. Även den revolutionärt demokratiska delen av småbourgeoisin i städerna är föga målmedveten. Endast proletariatet, som i oktober heroiskt slogs för friheten i december¹ grep till vapen för att försvara den, endast proletariatet förblir liksom förut en konsekvent revolutionär klass, vilken samlar nya krafter och nu målmedvetet förbereder sig till en ny, ännu större strid.

Tsarregeringen bedriver med cynisk öppenhet sitt spel med författningen. Den bibehåller sin gamla makt, den fortsätter och skärper förföljelserna mot frihetskämparna, den vill uppenbart göra duman till en betydelselös pratkvare, en täckmantel för självhärskardömet och ett verktyg för folkbedrägeriet. Huruvida denna taktik skall krönas med framgång – det kommer att

---

¹ Här syftas på (allryska) generalstrejken i oktober 1905 och det väpnade upproret i Moskva och på andra platser i december samma år. – *Red.*

avgöras i den allra närmaste framtiden, avgöras genom utgången av det nya revolutionära utbrott, som nu håller på att mogna. Om proletariatet i hela Ryssland sluter sig fast samman, om det är i stånd att resa alla verkligt revolutionära folkskikt, som är beredda till kamp och inte till kohandel, om det väl förbereder sig till kamp och riktigt väljer tidpunkten för den avgörande drabbningen för friheten – då kommer det att vinna seger. Då kommer tsaren inte att lyckas med sitt skändliga författningsspel och bourgeoisin inte att ha framgång i sin kohandel med självhärskardömet, då kommer den ryska revolutionen inte att få en sådan ofullgången karaktär, inte att bli en sådan halvmesyr, till tre fjärdedelar resultatlös för arbetarklassens och böndernas intressen, som revolutionen i Västeuropa på 1800-talet var. Då blir det en verkligt stor revolution – folkupprorets fullständiga seger skall befria det borgerliga Ryssland från alla gamla bojor och måhända inleda de socialistiska revolutionernas epok i Västern.

Socialdemokratin, som strävar till en fullkomlig demokratisk revolution, måste i hela sitt arbete räkna med att ett nytt revolutionärt utbrott är oundvikligt. Vi måste utan förskoning avslöja författningssillusionerna, vilka uppammas såväl av regeringen som också av bourgeoisin genom dess liberala parti: kadetpartiet; vi måste mana de revolutionära bönderna att sammansluta sig för att föra bondeupproret till fullständig seger, vi måste för de breda massorna klargöra det första decemberupprorets väldiga betydelse och oundvikligheten av ett nytt uppror, det enda som är i stånd att verkligen beröva det tsaristiska självhärskardömet makten och verkligen överlämna denna till folket. Detta måste vara huvuduppgifterna för vår taktik under nuvarande historiska ögonblick.

Vi kan och får inte förtiga det faktum, att partiets föreningskongress enligt vår bestämda mening inte alldeles riktigt förstått dessa uppgifter. I de tre viktigaste resolutionerna från kongressen framträder tydligt de oriktiga uppfattningarna hos "mensjevikernas" tidigare fraktion, vilken till antalet dominerade på kongressen.

I fråga om agrarprogrammet godkände partikongressen principiellt "municipaliseringen". Municipaliseringen innebär, att bönderna har äganderätt till skiftesjorden samt att de arrenderar godsägarnas jord, som överlämnats till semstvoerna. I själva verket är detta ett mellanting mellan en verklig agrarrevolution och en agrarreform i kadeternas anda. Bönderna kommer inte att antaga en sådan plan. De kommer antingen att kräva direkt uppdelning av jorden eller att all jord övergår i folkets ägo. En allvarlig demokratisk reform skulle municipaliseringen kunna vara endast i händelse av en fullständig demokratisk omvälvning, under ett republikanskt system, där ämbetsmännen väljes av folket. Vi föreslog också kongressen att åtminstone förknippa municipaliseringen med dessa betingelser, men kongressen förkastade vårt förslag. Utan dessa förutsättningar kommer emellertid municipaliseringen som en reform i liberalernas och ämbetsmännens anda inte alls att skänka bönderna det som de behöver, och samtidigt kommer den att ge de i semstvoerna härskande borgerliga, anti-proletära elementen, i vilkas händer jordfondens uppdelning faktiskt skulle överlämnas, ny makt och nytt inflytande. Denna fråga måste vi klargöra för de breda arbetar- och bonde-massorna.

I sin resolution om riksduman förklarade partikongressen det vara önskvärt, att i denna дума bilda en socialdemokratisk parlamentsfraktion. Kongressen ville inte taga hänsyn till det faktum, att nio tiondelar av Rysslands klassmedvetna arbetare, bland dem alla polska, lettiska och judiska socialdemokratiska proletärer, bojkottat denna дума. Partikongressen förkastade förslaget att göra deltagandet i valen beroende av möjligheten att driva en verkligt bred massagitation. Den avvisade förslaget att endast de, som arbetarorganisationerna uppställt som kandidater till riksduman, kan vara medlemmar av den socialdemokratiska

parlamentsfraktionen. Partikongressen har sålunda slagit in på parlamentarismens väg utan att ens trygga partiet genom sådana garantier, som i detta avseende utarbetats genom den revolutionära socialdemokratins erfarenhet i Europa.

Som socialdemokrater har vi naturligtvis principiellt erkänt skyldigheten att utnyttja parlamentarismen som vapen i den proletära kampen; men hela frågan rör sig om, huruvida det är tillåtligt att socialdemokratien under nuvarande förhållanden deltar i ett "parlament" sådant som vår дума. Är det tillåtligt att bilda en parlamentsfraktion utan socialdemokratiska, av arbetarna valda parlamentariker? Vi anser, att det inte är tillåtligt.

Partikongressen förkastade förslaget att göra kampen mot författningsspelet, kampen mot författningssillusionerna till en av partiets uppgifter. Kongressen uttalade sig inte mot det i duman härskande "kadet"-partiets tvetydiga natur, i vilket parti en så stark strävan till kohandel med självhärskardömet, till revolutionens avtrubbande och upphörande gör sig gällande. Partikongressen lät sig alltför mycket påverkas av intrycket av den kortvariga och skenbara framgången för de borgerliga kompromissarnas parti, vilka strävar till en överenskommelse mellan självhärskardömet och folkfriheten.

Inte heller i resolutionerna om det väpnade upproret har kongressen gett det som var nödvändigt: en direkt kritik av proletariatets fel, en klar värdesättning av erfarenheterna från oktober–december 1905. Den har inte ens gjort ett försök att undersöka växelförhållandet mellan strejken och upproret. I stället dominerar i resolutionerna något slags försiktiga undanflykter från det väpnade upproret. Kongressen sade inte arbetarklassen öppet och rent ut, att decemberupproret var ett fel; men samtidigt fördömde den i förstucken form decemberupproret. Vi anser, att man på detta sätt mera fördunklar än upplyser proletariatets revolutionära medvetande.

Dessa partikongressens beslut, vilka vi anser vara felaktiga, måste och kommer vi att ideologiskt bekämpa. Men samtidigt förklarar vi inför hela partiet att vi är emot varje splittring. Vi är för att man skall underordna sig partikongressens beslut. Då vi avvisar en bojkott mot CK och uppskattar det gemensamma arbetet, har vi samtyckt till att våra meningsfränder inträder i CK, ehuru de där kommer att vara i försvinnande minoritet. Enligt vår djupaste övertygelse måste de socialdemokratiska arbetarorganisationerna vara enhetliga, men inom dessa enhetliga organisationer måste en fri diskussion av parti-frågorna, en fri, kamratlig kritik och värdering av företeelserna inom partilivet i bredaste omfattning få förekomma.

I organisationsfrågan var vi av olika mening endast beträffande rättigheterna för centralorganets redaktion. Vi förfäktade CK:s rätt att till- och avsätta centralorganets redaktion. Alla var ense i fråga om den demokratiska centralismens princip, om tryggheten av varje minoritets, varje lojal oppositions rättigheter, i fråga om varje partiorganisationens autonomi, om erkännandet av att varje partifunktionär skall väljas, vara räkenskapsskyldig och kunna avsättas. I det praktiska genomförandet av dessa organisationsprinciper, i deras uppriktiga och konsekventa förverkligande ser vi en garanti mot splittring, en garanti för att den ideologiska kampen inom partiet fullkomligt kan och måste förenas med sträng organisatorisk enhet, med underordnande under den gemensamma kongressens alla beslut.

Till ett sådant underordnande och en sådan ideologisk kamp manar vi alla våra meningsfränder; uppmanar alla partimedlemmar att uppmärksamt värdesätta partikongressens beslut. Revolutionen lär – och vi tror, att det socialdemokratiska proletariatets praktiska kampenhet i hela Ryssland skall skydda vårt parti mot ödesdiga fel under den tid, då den annalkande politiska krisen bryter lös. I stridens ögonblick kommer händelserna själva att visa arbetar-

massorna den rätta taktiken. Låt oss uppbjuda alla våra krafter för att vår värdering av denna taktik må bidra till genomförandet av den revolutionära socialdemokratins uppgifter, för att arbetarpartiet inte – på jakt efter skenbara framgångar – må vika av från den principfasta proletära politikens väg och för att det socialistiska proletariatet må slutföra sin stora roll som frihetens förkämpe!

Skrivet 25-26 april (8-9 maj) 1906. Publicerat som flygblad.

Till innehållsförteckningen för artikelsamlingen [Lenin om parlamentariska val](#)